A°. 1909. N°. 25.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende het verleenen van verlof aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

De GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is de bestaande voorschriften betreffende het verleenen van verlof aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao te herzien;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Algemeene bepalingen.

1. Voor de toepassing van deze verordening worden als burgerlijke ambtenaren aangemerkt:

A. alle burgerlijke landsdienaren, die na volbrachten diensttijd aanspraak op pensioen kunnen doen gelden;

B. alle andere niet onder de voorgaande categorie vallende

burgerlijke landsdienaren, die gedurende minstens drie achtereenvolgende jaren in de kolonie in werkelijken dienst zijn geweest, met dien verstande, dat het aan hen te verleenen verlof voor den tijd van ten hoogte zes maanden mag worden toegekend. Het hier bedoeld driejarig tijdvak wordt geacht te zijn onderbroken door elk verlof van langeren duur dan twee maanden, het verlof van 14 dagen, bedoeld bij § 1 van art. 2, niet inbegrepen.

2. Als inkomen wordt aangemerkt het bedrag van de door den verlofganger ten tijde dat het verlof wordt verleend als ambtenaar genoten vaste inkomsten ten laste van de koloniale kas, onverschillig of deze al dan niet in aanmerking kunnen komen bij de berekening van het door hem na volbrachten diensttijd te verkrijgen pensioen.

De thans voor de vaststelling van het inkomen ter berekening van het verloftraktement geldende voorschriften blijven van toepassing voor met verlof gaande ambtenaren, die bij het inwerking treden van deze verordening als zoodanig inkomsten genieten, welke niet ten laste van de koloniale kas komen, mits bedoelde inkomsten door hen bij het verleenen van het verlof worden genoten.

Art. 2.

Van het verlof in het algemeen.

1. De ambtenaren hebben telken jare aanspraak op 14 dagen verlof.

Deze bepaling is niet van toepassing op de ambtenaren, die reeds uit anderen hoofde jaarlijks verlof of vacantie genieten.

Het vorenbedoeld verlof van 14 dagen kan in eens of bij gedeelten worden verleend.

Ten aanzien van de hoofdambtenaren wordt het verlof door den Gouverneur en ten opzichte van de ondergeschikte ambtenaren door de betrokken hoofdambtenaren geregeld.

2. Verlof voor langeren duur kan worden verleend :

a. tot herstel van gezondheid, tenzij uit het in § 3 van art. 3 genoemde verslag der geneeskundige commissie blijkt, dat de betrokken ambtenaar finaal ongeschikt voor den dienst is ;

b. op grond van minstens 10 jaren onafgebroken dienst in de kolonie ;

Deze diensttijd wordt voor de toepassing van het voorschrift van deze § geacht te zijn onderbroken door elk verlof van langeren duur dan twee maanden, het verlof van 14 dagen in § 1 bedoeld, niet inbegrepen.

Echter wordt, voor wat aangaat den bij de inwerkingtreding van deze verordening reeds vervulden diensttijd, deze geacht te zijn onderbroken door elk verlof, waarvan de duur, ingevolge het op den betrokken ambtenaar toepasselijke pensioenreglement, niet of niet ten volle als diensttijd wordt aangemerkt.

c. om andere gewichtige redenen.

3. Het om een van de vorengenoemde redenen te verleenen verlof wordt door den Gouverneur toegestaan.

De Gezaghebbers zijn echter bevoegd, onder nadere goedkeuring van den Gouverneur, in spoedeischende gevallen aan de onder hen dienende ambtenaren om de aangegeven redenen verlof te verleenen, echter voor niet langer dan één maand.

4. Aan de ambtenaren kan bovendien verlof worden verleend voor de waarneming van eene betrekking of de uitvoering van eene opdracht, waartoe zij van wege de Regeering of het Bestuur der kolonie zijn aangewezen. Dit verlof wordt verleend buiten bezwaar van de koloniale kas, tenzij de gedane opdracht den dienst der kolonie betreft.

5. Verzoekschriften om verlof zijn vrijgesteld van het zegelrecht.

Art. 3.

Verlof tot herstel van gezondheid.

1. Het verzoek om verlof tot herstel van gezondheid moet het tijdvak vermelden, gedurende welk verlof wordt gevraagd, en de plaats waar de betrokken ambtenaar het verlof wenscht door te brengen. De aanvraag moet vergezeld gaan van een door een geneeskundige af te geven verklaring, dat de gezondheidstoestand van den betrokken ambtenaar het verlof noodzakelijk maakt. De verklaring zal tevens het oordeel van dien deskundige over den vermoedelijken duur van de ongesteldheid moeten bevatten.

De verklaring is van het zegelrecht vrijgesteld, indien het inkomen van den ambtenaar minder dan f 1,000,— bedraagt.

2. Indien uit de in de voorgaande paragraaf bedoelde verklaring blijkt, dat de ongesteldheid van den ambtenaar vermoedelijk langer dan drie maanden zal duren; of ingeval van aanzoek om verlenging van het reeds gedurende drie maanden genoten verlof, zal de ambtenaar door eene door den Gouverneur te benoemen commissie van deskundigen worden onderzocht.

Deze commissie heeft in opdracht een onderzoek in te stellen naar den gezondheidstoestand van de ambtenaren, voor wie een verlof van langer dan drie maanden wegens gezondheidsredenen noodzakelijk wordt geacht.

3. De commissie doet aan den Gouverneur een verslag van hare bevinding toekomen en is gehouden om, indien het haar bij het onderzoek gebleken is, dat de ambtenaar finaal ongeschikt is voor den actieven dienst, daarvan in dit verslag melding te maken.

4. Indien de betrokkene bezwaar heeft tegen de uitspraak van de commissie, zal de Gouverneur een nieuw onderzoek bevelen en daartoe eene nieuwe commissie, voorzien van de bij §§ 2 en 3 aangegeven opdracht, benoemen.

5. Indien uit het verslag van de commissie blijkt, dat eene afwezigheid met verlof gedurende één jaar dringend noodzakelijk is, wordt aan den ambtenaar, die den verloftijd in Nederland of in een andere plaats buiten de kolonie wenscht door te brengen, verlof toegestaan, onder toekenning van overtocht ten laste van de koloniale kas.

6. De sub 2 genoemde commissie wordt benoemd voor den tijd van drie jaren; zij bestaat uit 3 leden en het door den Gouverneur noodig geachte aantal plaatsvervangende leden.

Voor het geneeskundig onderzoek van ambtenaren, dienende op een der eilanden buiten Curaçao, kunnen plaatsvervangende leden ten getale van 3 in commissie vereenigd worden.

7. Het om gezondheidsredenen aangevraagd verlof wordt, — tenzij in het geval in § 5 van dit artikel bedoeld — met inbegrip van het verlof van 14 dagen, bedoeld bij § 1 van art. 2, aanvankelijk voor niet langer dan drie en, met inbegrip van verlengingen, voor ten hoogste een jaar verleend.

Op zoodanig verlof kan, overeenkomstig de daaromtrent bestaande voorschriften, het genot van wachtgeld of van onderstand volgen.

8. Het aan den ambtenaar wegens gezondheidsredenen naar aanleiding van een verslag als bedoeld bij § 5 van dit artikel verleend verlof wordt aanvankelijk voor niet langer dan één jaar — de duur van de heen- en terugreis inbegrepen — toegekend.

Het verlof kan echter, indien het blijkt, dat vooruitzicht op herstel bestaat, tot twee malen toe telkens met zes maanden worden verlengd.

9. Ter bekoming van verlenging van het verlof in het geval sub § 7 van dit artikel wordt eene verklaring van de in § 2 bedoelde commissie vereischt, waaruit blijkt, dat er vooruitzicht op herstel bestaat en dat het verlof tot verder herstel van gezondheid dringend noodzakelijk is.

10. Ambtenaren, die zich om gezondheidsredenen met verlof in Europa bevinden, zullen telkenmale na expiratie van den verloftijd door de in Nederland daartoe aangewezen commissie geneeskundig worden onderzocht. De verlofsverlenging of de vergunning om naar de kolonie terug te keeren wordt door den Minister van Koloniën verleend.

11. Ambtenaren, die zich met verlof om gezondheidsredenen buiten de kolonie hebben begeven, en zich buiten Europa ophouden, moeten minstens twee maanden vóór den afloop van het verlof een eventueel aanzoek om verlenging aan den Gouverneur doen toekomen, onder overlegging van een door drie bevoegde geneeskundigen afgegeven en door een Nederlandschen consul gewaarmerkte verklaring, dat eene verlenging van het verlof, met kans op herstel van gezondheid, dringend noodzakelijk is.

Art. 4.

Verlof om andere redenen dan tot herstel van gezondheid.

1. Dit verlof kan worden verleend:

a. aan ambtenaren met tienjarigen onafgebroken dienst in de kolonie.

De duur van dit verlof wordt bepaald op hoogstens één jaar.

Aan den ambtenaar, die dit verlof in Nederland of elders buiten de kolonie wenscht door te brengen, zal overtocht ten laste van de koloniale kas worden verleend. In dit geval is de

duur van de heen- en terugreis begrepen in den termijn, waarvoor het verlof verleend is.

b. aan de op een der eilanden buiten Curaçao geplaatste ambtenaren, die zich ter beklag of verantwoording naar Curaçao moeten begeven.
Dit verlof wordt door den Gezaghebber verleend.

c. om andere gewichtige redenen dan de sub *a* en *b* hierin genoemde of tot herstel van gezondheid.
Het om de sub *c* bedoelde gewichtige redenen verleend verlof zal geen langeren duur mogen hebben dan ten hoogste drie maanden, met inbegrip van het verlof van 14 dagen, bedoeld bij § 1 van art. 2.

2. De Gouverneur is bevoegd het sub *a* van dit artikel bedoeld verlof om gewichtige, aan het dienstbelang ontleende, redenen te weigeren of den duur daarvan te verkorten.

Art. 5.

Overtocht ten laste van de koloniale kas.

1. De overtocht ten laste van de koloniale kas geldt voor de heen- en terugreis en strekt zich uit tot de leden van het gezin van den verlofganger.

2. Aan ambtenaren, die zich voor het ondergaan van het geneeskundig onderzoek naar Curaçao moeten begeven, wordt overtocht verleend ten laste van de koloniale kas.
Ingeval van opvolgend verlof onder genot van overtocht ten laste van de koloniale kas, wordt de in de 1ste alinea bedoelde overtocht ook ten behoeve van de leden van het gezin van de daar bedoelde ambtenaren verleend.

3. Ter bestrijding van overtochtskosten naar andere plaatsen dan Nederland zal niet meer worden uitgekeerd dan de voor den overtocht naar Nederland vastgestelde sommen.

Art. 6.

Verloftraktement.

1. Het verlof brengt het behoud van inkomen, op den voet als in § 2 van dit artikel bepaald, mede, indien de verlofgan-

ger minstens drie jaren achtereen in de kolonie heeft gediend. De Gouverneur is echter bevoegd aan hen, die geen drie jaren achtereen in de kolonie hebben gediend, gedurende hoogstens een half jaar het genot van verloftraktement te verleenen.

Het ten aanzien van de in de voorgaande alinea bedoelde ambtenaren gegeven beperkend voorschrift is alleen van toepassing op het verlof, dat langer dan 14 dagen duurt.

2. Het verloftraktement wordt bepaald:

a. in het geval sub 1 van art. 2 op het volle inkomen;

b. indien het verlof om gezondheidsredenen voor niet langer dan drie maanden wordt verleend op het volle inkomen.

Bij opvolgende verlenging bedraagt het verloftraktement het twee derde gedeelte van het inkomen, indien dit f 2,400.— of meer bedraagt. Is het inkomen minder dan f 2,400.—, dan wordt het verloftraktement naar reden van de volgende schaal vastgesteld:

Jaarwedde.	Verloftraktement.
van f 500.— tot f 1,500.—	f 400.— tot f 1,200.—
,, ,, 1,500.— ,, ,, 2,400.—	,, 1,200.— ,, ,, 1,600.—

c. indien het verlof verleend is om redenen, bedoeld bij *b* en *c* van § 1 van art. 4, bedraagt het verloftraktement: in de gevallen sub *b* en *c* het volle inkomen over de eerste maand, en in het geval sub *c* de helft daarvan over den verderen verloftijd;

d. indien het verlof voor één jaar wordt verleend op het twee derde deel van het inkomen, indien dit f 2,400.— of meer bedraagt. Is het inkomen minder dan f 2,400.—, dan wordt het verloftraktement naar reden van de sub *b* van § 1 van dit artikel bedoelde schaal vastgesteld.

3. Het verloftraktement vangt aan met den eersten van de maand, volgende op die, waarin het verlof wordt verleend, en houdt op met den laatsten der maand, waarin het verlof eindigt.

4. De wijze van betaling van het verloftraktement wordt door den Minister van Koloniën geregeld voor wat de ambtenaren betreft, die hun verblijf binnen Europa, en door den Gouverneur ten aanzien van de ambtenaren, die hun verblijf buiten Europa vestigen.

De ambtenaren zijn gehouden zoo spoedig mogelijk aan den Minister of aan den Gouverneur, al naar gelang zij in Europa of daarbuiten hun verblijf hebben gevestigd, opgave van hun verblijfplaats te doen.

Art. 7.

1. Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur nader te bepalen dag en kan worden aangehaald onder den naam van ,,verlofverordening''.

2. Bij hare inwerkingtreding vervallen de verordeningen van 16 Juli 1867/8 Januari 1868 (P. B. van 1868 No. 3), 1 April/1 September 1869 (P. B. No. 17), 11/13 November 1872 (P. B. No. 32), 30/31 Januari 1879 (P. B. No. 2), 16 Augustus/10 November 1898 (P. B. No. 27) en 18 November 1902/5 Februari 1903 (P. B. van 1903 No. 4).

Gegeven te Willemstad, den 17n. October 1908.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 17n. Juni 1909.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.